

РЕШЕНИЕ

№ 35174

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 15.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5919** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Образувано е по жалба от Н. А. Н., срещу Решение №ЛДЖ-21-8/30.06.2021 г. на инспектор в Инспекторат към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на основание чл.38в, ал. 4 ЗЗЛД, е отхвърлена жалбата на Н. А. Н. от [населено място], вх. № 8075/17.05.2021 г., вх. рег. № ЛДЖ-21-8/17.05.2021 г. по описа на ИВСС, срещу действията на Административен съд /АдмС/ - В. като администратор на лични данни, изразяващи се в изискване на експертно решение на ТЕЛК № 3038/150 от 23.11.2020 г. по адм. дело №167/2021 г. по описа на АдмС - В..

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Според оспорващия незаконосъобразно АдмС-В. е изискал решението на ТЕЛК от Агенция за социално подпомагане, тъй като събирането служебно на ТЕЛК решението, според него съдържа лични данни, които стават достояние и на другата страна в процеса. За насроченото съдебно заседание оспорващият, редовно призован чрез назначения му в предходното производство особен представител – адв.Б., не се явява и не се представлява.

Първоначално по жалбата се е произнесъл АдмС – Д. с Решение № 137/15.04.2022 г. по адм. д. № 59/2022 г. Същото е обезсилено и делото е изпратено за ново произнасяне от състав на АдмС – С.-град с Решение № 11172/06.12.2022 г., постановено по адм.д. № 5430/2022 г. на ВАС. По този повод е образувано адм.д.№ 11144/2022г. по описа на АССГ, който с Решение № 1619/13.03.2023г. оспорването е отхвърлено. Същото е отменено от Върховния административен съд с Решение № 3067/13.03.2024 г., постановено по адм.д. № 6727/2023 г., поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. Образувано е адм.д.№ 2768/2024г., по което е постановено Решение №

992/09.01.2025г. , с което е отхвърлена жалбата. Последното е обезсилено от ВАС с Решение 5358/22.05.2025г. по адм.д.№ 2709/2025г. поради неконституиране на страна в производството и делото е върнато на АССГ с конкретни указания.

Ответникът – инспектор в Инспекторат към Висшия съдебен съвет, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Административен съд Варна, редовно призована не се явява, не изпраща представител и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не се представлява и не взема становище.

Съдът, след като се запозна жалбата и приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна :

Производството пред административния орган е образувано по жалба от Н. А. Н., в която се твърди, че Административен съд - Варна, като администратор на лични данни е допуснал нарушение на правилата на защита на личните му данни, в качеството му на страна по адм.д. №167/2021 г. по описа на съда при разглеждането на молбите му за освобождаване от такси и разноски на основание чл.83, ал.2 ГПК и за предоставяне на правна помощ на основание чл.95, ал.1 ГПК. Според него нарушенията се изразяват в това, че по повод на посочените молби за освобождаване от такси и разноски, и за предоставяне на правна помощ, съдът е допуснал като доказателство по делото експертно решение на ТЕЛК, отнасящо се до него. Експертното решение е изискано с писмо 726/2021 г. по описа на съда. Според него приобщеното по делото експертно решение на ТЕЛК не е относимо доказателство за фактите от предмета на двете молби, от което прави извод, че съдържащите се в него лични данни са събрани от докладчика „от интерес" в нарушение на правилата за защита на личните данни. На следващо място, сочи, че след събирането им личните данни от експертното решение са били разгласени от докладчика по делото. С допълнителна молба от 25.05.2022 г., депозирана във връзка с дадени указания от инспектора в ИВСС, Н. е направил уточнение, че обжалва единствено действията по събирането и съхранението на съдържащите се в ЕР на ТЕЛК лични данни, тъй като необоснованото им събиране и съхранение създава необоснован риск те да бъдат разкрити от лица, които имат право на достъп до делото съгласно Правилника за съдебната администрация.

За изясняване на наведените твърдения, от АдмС - В. е изискано становище по жалбата, копия от писма рег. №347/29.01.2021 г и рег. №726/25.02.2021 г. на АдмС - В., както и от всички искания на Н. Н., актовете на съда и постъпилите материали във връзка с молбата за освобождаване от такси и разноски. С писмо вх.рег. №КЛДЖ-21-8/17.06.2021 г. по описа на ИВСС от АдмС - В. са постъпили справка за движението на адм.д. №167/2021 г. по описа на съда, копия от материалите по делото и становище по жалбата от Административния ръководител на Административен съд - Варна. В представеното становище е посочено, че експертното решение на ТЕЛК №3038/150 от 23.11.2020 г. е изискано от Агенция „Социално подпомагане"- В. и е прието по делото, но не като доказателство, че са изпълнени основанията за освобождаване на жалбоподателя от заплащане на такси и разноски или за предоставяне на правна помощ, а в изпълнение на разпореждане на съда №2540/24.02.2021 г. Това разпореждане е постановено по повод молба от жалбоподателя Н. вх. №2661/18.02.2021 г., с която се иска отвод на докладчика по делото. Тъй като молбата съдържа множество обиди към съда е прието, че са налице предпоставките по чл. 143а, т. 3 АПК вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 91 от ГПК за налагане на глоба, поради което експертното решение е изискано законоустановено на всички обстоятелства относно естеството и тежестта на нарушението. С оглед на посочените факти е направен извод, че личните данни на жалбоподателя Н. са обработвани от съда правомерно, тъй като те са събрана по делото при изпълнение на законово

задължение, което се прилага спрямо администратора.

Въз основа на това е издадено оспорваното в настоящето производство решение, оспореното в настоящето производство Решение № ЛДЖ-21-8/30.06.2021г., с което жалбата на Н. е отхвърлена като неоснователна. Прието е, че Административен съд - Варна е администратор на лични данни в качеството си на публичен орган по смисъла на чл.4, т.7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 26 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), който обработва самостоятелно лични данни за целите на правораздавателната дейност, регламентирана в Конституцията на РБ, Закона за съдебната власт, Гражданско-процесуалния кодекс и други нормативни актове. Според мотивите на акта АдмС - В. е събрал законосъобразно от Агенция за социално подпомагане - В. личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в експертно решение на ТЕЛК №3038/150 от 23.11.2020 г.

При така приетата фактическа обстановка, съдъ прави своите правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от активно легитимирано за това лице с правен интерес да оспорва, срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – инспектор в ИВСС, в съответствие с предоставените му правомощия по чл.38в, ал.1 и ал.4, вр. чл.38б, ал. 1 ЗЗЛД и чл.94а, ал.1, т.3 и т.4, вр. чл.94б, ал.3 от Правилника за организацията на дейността на ИВСС и за дейността на администрацията и на експертите, обн., ДВ, бр. 103 от 27.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г. Съгласно чл.38б ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, за каквото се твърди в настоящия случай, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората, която съгласно чл.38в, ал.1 ЗЗЛД се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Съдът намира, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери нормата на чл.59 АПК. Оспорваният индивидуален административен акт съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството. Предвид това, настоящият съдебен състав счита, че е спазена законоустановената форма на оспореното решение и не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществени, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Отделно и такива нарушения не се твърдят.

Оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон.

Спорният въпрос между страните се изразява в това, дали с изискване и прилагане по далото на

ЕР на ТЕЛК, касаещо здравословното състояние на жалбоподателя, за ответника са били налице някои от основанията за обработване на личните данни на Н. Н., съдържащи се в същото Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл.5, §1, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разписан един от принципите, свързани с обработването на личните данни, според който същите следва да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност").

Според принципите, заложи в чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Правилно административният орган е приел, че са били налице предвидените в чл.6, пар.1, б.,в" и б.,д" от Регламент (ЕС) 2016/679 условия за събиране и съхранение на лични данни на жалбоподателя, съдържащи се в изисканото и приложено по делото ЕР на ТЕЛК. Съгласно тези разпоредби обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, както и когато се осъществява при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Това е така, защото АдмС-В. е приел, че в молбата на Н., вх. №2661/18.02.2021 г. се съдържат недопустими изрази, които са несъвместими със задължението на страните за добросъвестно упражняване на процесуалните права по начин, който засяга авторитета на съдебната институция като цяло. По силата на чл.143а, т.3 АПК съдът е овластен да налага глоби за използване на

нецензурни думи, обиди и заплахи, насочени към съда. Глобата представлява процесуална санкция, която е предназначена да дисциплинира участниците в процеса и да ги мотивира към точно и добросъвестно изпълнение на задълженията им. Глобата може да бъде налагана служебно от съда, когато са налице предвидените в закона основания. Проавилно и законосъобразно съдът е изискал и приложил по делото експертно решение на ТЕЛК №3038/150 от 23.11.2020 г., съдържащо личните данни на жалбоподателя. Това е така, защото на база здравословното състояние на дадено лице може да се прецени дали да се наложи и в какъв размер да се наложи глобата, каквато видно приложеното адм. д. №167/2021 г. на АдмС – В. на жалбоподателя не е наложена. Следователно, обработването на данните на жалбоподателя чрез събирането и съхранението им по адм. д. №167/2021 г. по описа на АдмС - В. е в съответствие със закона – както с Регламент 2016/679 и ЗЗЛД, така и с принципите за определяне на глобата по ГПК и АПК.

Въз основа на това, съдът намира, че оспорваното решение е законосъобразно издадено, при липсата на основанията по чл.146 от АПК, поради което оспорването следва да се отхвърли като неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 7 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размера на 100 лв.

Водим от горното, Административен съд София-град, II-ро отд., 28-ми състав

Р Е Ш Е Н И Е

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Н. А. Н., срещу Решение №ЛДЖ-21-8/30.06.2021 г. на инспектор в Инспекторат към Висшия съдебен съвет.

ОСЪЖДА Н. А. Н. от [населено място] да заплати на Инспектората към Висшия съдебен съвет разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ